

[Alfred Jensen.]

konservative parti og venstrepartiet, først får jeg på et eller andet, helmer man ikke, før man får indrømmelser, og jeg skulle dog tro, at det også gælder her, at man fortsætter sine bestræbelser for at forringe boligstøttelovgivningen. Jeg kan naturligvis gisne på, hvordan det vil komme til at give sig udslag; det vil jeg ikke gøre, jeg er blot klar over een ting, og det er, at det under alle omstændigheder betyder, at det vil blive vanskeligere og dyrere at bygge frem i tiden, og det vil sige, at der vil blive mindre beskæftigelse ikke alene til bygningsarbejderne, men også til en lang række andre arbejdere. Det vil betyde, at det vil blive vanskeligere for dem, der mangler lejlighed, at opnå lejlighed til en overkommelig pris, og dernæst vil det jo jævne vejen for den almindelige forhøjelse af huslejen i de gamle ejendomme, som der længe har været kæmpet for. Jeg regner med, at denne del af forliget vil også vise sig på et eller andet tidspunkt. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Hvad er det for en del af forliget?). Det var spørgsmålet om boligstøttelovgivningen. Jeg ved ikke, om finansministeren hørte efter. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det gjorde jeg netop. Hvad er det for en del af forliget?). Det er den del af forliget, der også omfatter diskussionen om disse problemer. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Hvor står det?). Ja, det står i forskellige blade, og det har jeg nævnt her i dag. Jeg siger udtrykkelig, at jeg har læst efter i betænkningen, og jeg har ikke fundet noget om det. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Nå!). Ja, hele min argumentation går jo ud på, at de to partier, der har rejst spørgsmålene, ikke slipper sagerne, før de bliver løst. Det er det, jeg har gjort opmærksom på: at man må vente, der i kølvandet på forliget også vil komme indrømmelser på dette område.

Forhøjelsen af jernbane- og posttaksterne vil komme til at ramme praktisk talt alle her i landet. De er beregnet til 40 mill. kr. Jeg tror imidlertid, at når forhøjelsen slår igennem, drejer det sig om mere end 40 mill. kr., idet man må regne med, at en del af fragtförhøjelsen vil blive forøget med avance, og det vil altså sige, at den vil ramme betydelig hårdere end de 40 mill. kr. Men ellers kan man jo let regne ud, hvad denne forhøjelse gennemsnitlig betyder pr. indbygger, nemlig 10 kr. 10 kr., det er det, det drejer sig om. Disse 10 kr. kan måske enkelte unddrage sig, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg er klar over, at hundredtusinder her i landet ikke kan unddrage sig denne forhøjelse. Det gælder i første række arbejdere

og funktionærer og tjenestemænd, for den sags skyld også andre, der daglig må benytte tog eller bil mellem deres hjem og arbejdsplads, og jeg kunne tænke mig, at den forhøjelse, som her gennemføres af statsbane- og posttaksterne, senere følges af forhøjelser af sporvejtakster og bustakster, og dertil kommer vel også forhøjelser af privatbanetaksterne for såvel person- som godsbefordring. Det vil sige, at denne forhøjelse trækker betydelig større forhøjelser med sig end det, der er angivet i selve forliget.

Der var en person, der sagde til mig, at denne forhøjelse vil jo andrage en 40 kr. for en familie med 2 børn, og det vil praktisk talt sige, at det beløb, som man må forvente, feriegodtgørelsen bliver forhøjet med i henhold til det forligsforslag, der foreligger, bliver opslugt af takstforhøjelse. Jeg måtte imidlertid berolige vedkommende med, at det intet havde på sig, idet forhøjelsen af feriegodtgørelsen først kommer til næste år, hvilket vil betyde, at adskillige af dem, der rejser ud i ferien, selv kommer til at punge ud med de 20—30—40 kr., eller hvor meget forhøjelsen nu kan andrage, og det vil igen sige, at adskillige i betragtning af de almindelige vanskeligheder og denne takstforhøjelse ikke vil være i stand til at udnytte ferien på den måde, de sædvanligvis plejer at gøre, og som de ønsker at gøre i fremtiden.

Ja, alene det viser jo, at de forhåbninger, de mindrebemidlede har gjort sig om at få forbedringer, er blevet skuffet. Men ser man på en ikke uvæsentlig side af forliget, nemlig forbrugertilskuddet og skattelettelsen, så viser der sig også her en skævhed, som falder ud til skade for den dårligst stillede del — jeg ved ikke, om man kan sige til fordel, men i hvert fald ikke til så stor skade for den bedre stillede del af befolkningen; jeg regner her med dem, der har skattepligtige indkomster mellem 10 000 og 20 000 kr. Jeg har naturligvis, som jeg allerede har gjort opmærksom på, haft nogen vanskelighed ved at konstatere helt nøjagtigt, hvordan denne ombytning af rabatkortene med børnetilskud og skattelettelse kommer til at virke, men når man ser, at der bliver givet børnetilskud til personer, der har en skattepligtig indkomst helt op til 20 000 kr., og at der stort set ikke er tale om, at der stilles et større beløb til rådighed for disse foranstaltninger end til de tidligere forbrugertilskud til de varer, der nu ikke mere får tilskud gennem rabat-kort, så må man komme til den opfattelse, at denne ordning virker til ugunst for de dårligst stillede. Og med de dårligst stillede